

MALVELOVA VÝSTRAHA

„Jsem rád, že jsi tu se mnou,“ řekl Tom Eleně, jak se vzdalovali od paláce. „Jsem si jistý, že společně to zvládneme.“

„Šedivák a Bouřlivák nám taky pomůžou,“ řekla Elena.

„A nezapomeň na osvobozené netvory. Už jsou na naší straně a chránit Avantii je jejich práce.“

Možná bychom je měli povolat, aby nám pomohli porazit Malvela.“

„To je pravda,“ řekl Tom a náhle byl plný odhodlání. Věděl, že s Elenou, zvířecími přáteli a avantijskými netvory po boku zlého čaroděje porazí. Tak znělo proroctví.

Cesta je vedla mezi pole, kde se mírumilovně pásal dobytek. Tu a tam ze svěží trávy vyrůstalo pár stromů, které v odpoledním slunci vrhaly dlouhé stíny.

Brzy dojeli na křižovatku. Tom zastavil Bouřliváka a vytáhl Adurovu kouzelnou mapu. Sotva ji rozbalil, rozsvítla se na ní červená linka vedoucí k pobřeží.

„To je ta cesta, kterou jsme tehdy dojeli k mořskému plazu Sepronovi,“ podotkla Elena a nakukovala mu přes rameno.

„Tak aspoň známe cestu,“ řekl Tom vesele. Opět mapu sroloval, zastrčil ji zpátky do sedlové brašny a popohnal Bouřliváka.

Projeli úzkým pruhem stromů a pustili se do kopce. Tom si všiml, že světlo slábne, jako by už padala noc. Ofoukl ho studený vítr. Ale slunce přitom stálo ještě pořádný kus nad horizontem a obloha byla až na pár bílých naducaných mráček modrá. Tom se stísněně rozhlédl. Nespatřil však nic kromě stromů a polí.

Pak vzhlédl. Vysoko na blankytné obloze kmitaly nějaké černé tečky. Tom si vzpomněl na výjev, který jim ukázal kouzelník Aduro.

„Netopýři!“ vykřikl.

Ucítil, jak ho Elena pevně objala kolem pasu. „Myslela jsem, že netopýři létají jenom v noci,“ řekla.

„Malvelovi netopýři asi můžou létat kdykoli,“ odpověděl Tom ponuře.

Přitáhl Bouřlivákovi uzdu a sevřel jílec meče, připravený zbraň vytasit. Černý hřebec pohodil hlavou a zacinkal postrojem. Šedivák vedle něj číhal s napjatými svaly a zuřivě se rozštěkal směrem k obloze.

Netopýři se snášeli níž a níž, až se nakonec sesypali na Toma s Elenou. Bouřlivák zděšeně zařehotal. Tom ho poplácal po krku, aby ho uklidnil. Šedivák vyskakoval do vzduchu a marně chňapal po kožených křídlech.

Tom a Elena museli neustále uhýbat netopýřím pařátům, ale Tom se neodvážil před nimi utíkat na Bouřlivákovi. Cesta tu byla strmá a nerovná a kůň by si mohl snadno ublížit. Tom tedy zoufale tasil meč a ohnal se jím po hejnu vířících stvoření. Vzlétli výš, z dosahu meče, a pak se semkli do jakési hemživé koule.

Elena údivem zalapala po dechu. „Co to dělají?“

Koule začala pomalu měnit tvar. Tomem projel ledový děs. Poznal

totiž zakuklenou postavu, která se
mu tehdy na hoře tak krutě
vysmívala. Roztáhla se teď po půlce
oblohy, od Toma až
ke vzdálenému obzoru.

„Malvel!“ vykřikl Tom.

Z masy netopýrů vylstala

dábelská tvář. Tom rozeznával lesk Malvelových propadlých očí i křivku jeho krutých úst. Ozval se posměšný smích a pak kolem nich zaburácel čarodějův hlas.

„Doufám, že se vám mé překvapení líbilo. Jste bláhoví, když si myslíte, že byste mě mohli porazit!“

Tom pozvedl meč. „My tě ale porazíme, vím to! Najdeme kousek po kousku celou zbroj, kterou jsi ukradl. Nic nás nezastaví!“

Malvel se znovu rozchechtal. „Nic, říkáš? Ani šest nových netvorů se zlými srdci? Netvorů, které jsem sám stvořil?“

Tom ze sebe chvíli nebyl schopen vypravit hlásku.

Šedivák nešťastně zakňučel a znovu začal vyskakovat

do vzduchu a chňapat po Malvelově podobizně.

„Noví netvoři!“ vykřikla Elena.
„Jak to myslíš?“

Odpověděl jí Malvel. „To brzy zjistíte, až se seznámíte se Zefou. Pak možná změníte názor a poběžíte pěkně domů a budete kňučet hrůzou.“

„Nikdy!“ vykřikl odbojně Tom.
„Vyčaruj si, jaké potvory chceš, ale nás nezastavíš! Já Avantii nikdy nezklamou!“

Ale kdo – nebo co – byla ta Zefa? Tom v žaludku pocítil záchvěv strachu, když si představil šest nových netvorů, kterým bude muset čelit.

Vtom začali netopýři rozpouštět formaci. Obrysy Malvelovy tváře se vmžiku rozplynuly, zato jeho posměšný smích se nesl mezi kopci,

dokud poslední netopýr nezmizel
z dohledu.

Tom zastrčil meč. Žaludek se mu
ještě neuklidnil. Elena vypadala
bledě a otřeseně. Bouřlivák se třásl
a potil a Šedivák měl ocas stažený
v prachu cesty.

